FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (femte avdelningen)
den 24 mars 1998 *

I mål T-175/94 (92),

International Procurement Services SA, bolag bildat enligt belgisk rätt, Bryssel, företrätt av advokaten Peter De Troyer, Audenarde, och advokaten Lydie Lorang, delgivningsadress: advokatbyrån Lydie Lorang, 6, rue Heine, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiske rådgivaren Étienne Lasnet, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

angående en begäran om fastställande av rättegångskostnader med anledning av förstainstansrättens dom av den 11 juli 1996 i mål T-175/94, International Procurement Services mot kommissionen, REG 1996, s. II-729,

meddelar

* Rättegångsspråk: franska.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

sammansatt av ordföranden J. Azizi samt domarna R. García-Valdecasas och M. Jaeger,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

1 International Procurement Services SA (nedan kallad IPS) yrkade i ansökan av den 20 april 1994, registrerad under nummer T-175/94, att kommissionen skulle förpliktas att betala ersättning för en skada som sökanden påstod sig ha åsamkats till följd av minskningen av ett finansiellt stöd som hade beviljats dennes medkontrahent inom ramen för ett projekt som finansierades av Europeiska utvecklingsfonden.

2 I dom av den 11 juli 1996 i mål T-175/94, International Procurement Services mot kommissionen (REG 1996, s. II-729) ogillade förstainstansrätten talan och förpliktade IPS att ersätta rättegångskostnaderna.

3 I en skrivelse av den 15 april 1997 till IPS begärde kommissionen att denna skulle återbetala kostnader och advokatarvode med ett belopp om 50 000 FF.

4 I en skrivelse av den 9 september 1997 svarade IPS att bolaget vägrade att betala detta belopp med hänvisning till att det var uppenbart att vardera parten skulle bära sina advokatkostnader. Bolaget ifrågasatte vidare det belopp som begärdes vad gäller kostnader och arvode.

5 Kommissionen har genom ansökan ingiven den 12 november 1997 enligt artikel 92.1 i rättegångsreglerna yrkat att förstainstansrätten skall fastställa beloppet för de ersättningsgilla rättegångskostnaderna till 50 000 FF. Kommissionen har framhållit att den har erhållit biträde av sin advokat under hela förfarandet och att målet inte kan anses vara av enkel beskaffenhet.

6 Till stöd för sitt yrkande har kommissionen ingett följande kostnads- och arvodesverifikationer: en verifikation av den 20 juli 1994 avseende "[f]örskottsarvode efter ingivande av svaromål" om 20 000 FF, en verifikation av den 25 oktober 1994 för "[i]ngivande av duplik" om 10 000 FF och en verifikation av den 10 maj 1996 avseende "[a]vtalat resterande arvode efter förhandlingen" om 20 000 FF. Någon sammanställning som klargör fördelningen av kostnaderna och arvodet eller det sätt på vilket de beräknats föreligger dock inte.

7 IPS har inte inkommit med yttrande avseende detta yrkande inom den utsatta fristen.

8 Förstainstansrätten erinrar om att enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna "[t]appande part skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats". Enligt artikel 91 b i rättegångsreglerna skall "nödvändiga kostnader som parterna haft med anledning av förfarandet, särskilt utgifter för resor och uppehälle samt arvode för ombud, rådgivare eller advokat" anses som ersättningsgilla kostnader. I förevarande fall har IPS förpliktats att ersätta rättegångskostnaderna (punkt 2 i domslutet i det ovannämnda målet International Procurement Services mot kommissionen). Denna punkt i domslutet betyder att IPS inte endast skall bära sina egna rättegångskostnader utan även de nödvändiga kostnader som kommissionen har haft med anledning av förfarandet.

9 Enligt artikel 17 första stycket och artikel 46 första stycket i EG-stadgan för domstolen skall vidare "[s]taterna och gemenskapernas institutioner ... företrädas av ett ombud som utses för varje ärende. Ombudet får biträdas av en rådgivare eller av en advokat". Av denna föreskrift följer att institutionerna kan vända sig till en advokat för biträde och dennes arvode faller in under begreppet nödvändiga kostnader med anledning av förfarandet (domstolens beslut av den 21 juni 1979 i mål 126/76 Rättegångskostnader, Dietz mot kommissionen, REG 1979, s. 2131, punkterna 5 och 6, och förstainstansrättens beslut av den 6 februari 1995 i mål T-460/93 Rättegångskostnader, Tête m. fl. mot EIB, REG 1995, s. II-229, punkt 10).

10 Enligt fast rättspraxis är gemenskapsdomstolarna inte behöriga att fastställa de arvoden som parterna är skyldiga sina egna advokater men däremot att bestämma det belopp upp till vilket dessa arvoden är ersättningsgilla gentemot den part som har ådömts att ersätta rättegångskostnaderna. Då gemenskapsrätten saknar bestämmelser av taxekaraktär ankommer det på förstainstansrätten att fritt bedöma de faktiska omständigheterna i målet med beaktande av föremålet för och naturen av tvisten, dess betydelse ur gemenskapsrättslig synvinkel samt svårigheterna i målet, den arbetsmängd som domstolsförfarandet har medfört för ombud eller rådgivare som har medverkat i målet och de ekonomiska intressen som parterna har haft av tvisten (förstainstansrättens beslut av den 17 april 1996 i mål T-2/93 (92), Air France mot kommissionen, REG 1996, s. II-235, punkt 21, och där nämnd rättspraxis, och förstainstansrättens beslut av den 1 oktober 1997 i mål T-19/92 (92), Leclerc mot kommissionen, ej publicerat i rättsfallssamlingen, punkt 13, och där nämnd rättspraxis).

11 Då målet rörde ett kontrakt som finansierades genom Europeiska utvecklingsfonden var det nödvändigt att göra en undersökning, om än begränsad, av effekten på ansvarsfrågorna av vissa aspekter av bestämmelserna och om rättspraxis beträffande dessa kontrakt.

12 Målet nödvändiggjorde även en undersökning av frågor av faktisk karaktär rörande bland annat ett stort antal personers uppträdande som medverkat vid fullgörandet av ifrågavarande avtal.

13 Innan dessa undersökningar företogs var det nödvändigt att studera och göra en bedömning av ansökan och 27 bilagor till denna, däribland de allmänna och särskilda villkoren avseende kontraktet och olika handlingar som sökanden gett in som bevis. Författandet av svaromålet nödvändiggjorde vidare en analys och en bedömning av 23 handlingar som insamlats av kommissionen och bifogats detta svaromål. Det kan även noteras att tvisten gav upphov till ytterligare en skriftväxling.

14 Även om de verifikationer som kommissionen har företett är synnerligen summariska (se ovan punkt 6) anser förstainstansrätten, vid detta förhållande och med beaktande av den skäliga karaktären av de kostnader för vilka ersättning nu begärs samt den omständigheten att IPS inte har ifrågasatt beloppen under det förevarande förfarandet, att de ersättningsgilla rättegångskostnaderna i mål T-175/94 når upp till det belopp om 50 000 FF som kommissionen har begärt.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

följande beslut:

De sammanlagda rättegångskostnader som International Procurement Services SA skall betala till kommissionen fastställs till 50 000 FF.

Luxemburg den 24 mars 1998

H. Jung

Justitiesekreterare

J. Azizi

Ordförande